Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26418
Copyright: Admont, Benediktinerstift

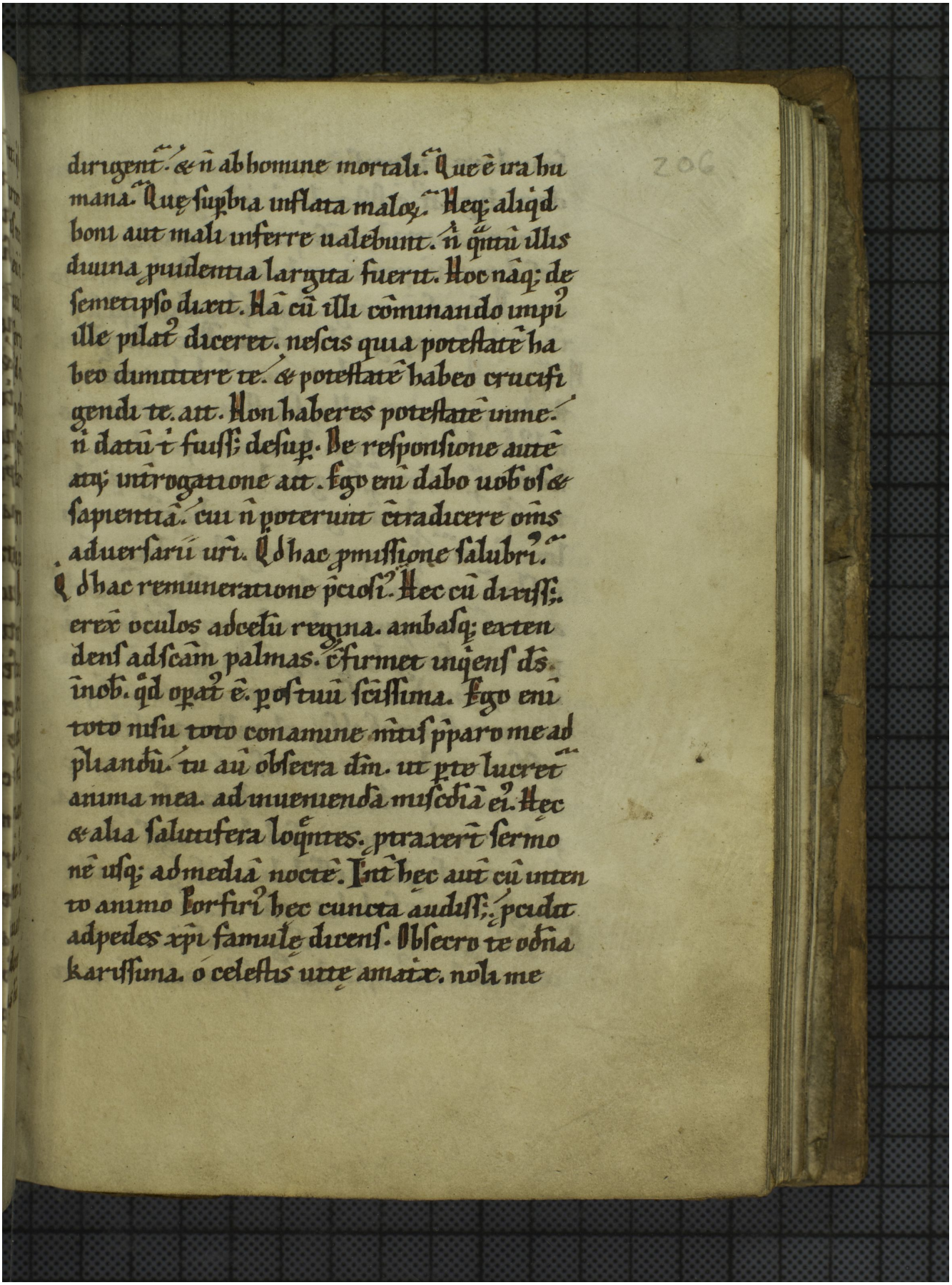

206

durigent. & ñ ab homine mortali. Que è ira hu
mana. Que supbia inflata malos. Heq; aliqd
boni aut mali inferre ualebunt. ñ qtuù illis
diuina puidentia largita fuerit. Hoc nàq; de
semetipso dixit. Hà cù illi cõmunando impi
ille pilat diceret. nescis quia potestatè ha
beo dimittere te. & potestatè habeo crucifi
gendi te. ait. Non haberes potestatè in me.
ñ datù t fuss; desup. De responsione autè
atq; interrogatione ait. Ego enù dabo uob os &
sapientiàm. cui ñ poterunt cõtradicere oms
aduersarii uri. Qd hac pmissione salubri.
Qd hac remuneratione pciosi. Hec cù dixiss;.
erexè oculos ad celù regna. ambasq; exten
dens ad scàm palmas. è firmet uqens ds.
inob. qd opat è. p os tuù scissima. Ego enù
toto nisu toto conamine nitis pparo me ad
pliandù. tu aù obsecra dm. ut pte lucret
anima mea. ad inueniendà misericordià ei. Hec
& alia salutifera loqntes. ptraxerè sermo
nè usq; ad mediàm noctè. Int hec autè cù inten
to animo Porfiri hec cuncta audiss;. pcidit
ad pedes xpi famulę dicens. Obsecro te odna
karissima. o celestis uitę amatrix. noli me